

[Melchior.]

finder jeg er en gammel stil, som nye partier i hvert fald ikke skulle deltage i.

Som eksempel på dette vil jeg også anføre det citat, som de konservatives ordfører, hr. Schlüter, meget dygtigt benyttede sig af, da han citerede statsministerens tiltrædelsestale, og det var vel en meget stærk deklaration, statsministeren dér kom frem med, da han sagde, som hr. Schlüter i dag citerede, at hvert medlem i folketinget ville med den nuværende konstellation og efter den regeringsdannelse, der var sket, få fuld vægt. Men også dette kan man selvfølgelig læse på flere måder. Der findes altid sekter, som læser meget bogstaveligt og derfor kan regne en hel masse ud, som måske skulle ligge i profeternes ord, men som vi andre ikke rigtig kan finde dækning for. Jeg tror heller ikke, hr. Schlüter mener, at holdbare kompromiser kan indgås i den åbne sal. Jeg tror ikke, at aftaler i hjem eller i firmaer eller i politisk sammenhæng indgås på gadehjørner, indgås, når der er offentlighed på, og det er typisk for os alle sammen, at når vi er hjemme i vore egne cirkler, i de organisationer, vi er medlemmer af, i de partier, vi er medlemmer af, så indgår vi også alle sammen et antal forlig, et antal kompromiser i korridorerne og i udvalgsværelserne. Det er ikke ensbetydende med, at den form for demokrati, som nu er hævdunden i dette land, er sat ud af kraft, for repræsentanterne i det politisk-økonomiske udvalg og repræsentanter i to- eller flersidede forhandlinger kan da til syvende og sidst aldrig gå længere, end de har dækning for i deres grupper.

Jeg læser derfor statsministerens udtalelse derhen, at det nye ved folketingets fordeling og med den smalle regering, som det dengang hed, var dette, at flertallet i denne situation ikke er fastlåst, men vil skifte fra gang til gang, og det var for os centrumdemokrater ganske væsentligt dengang og er det i forbindelse med dette forlig.

Nu har vi fire forligspartier, men det er at antage, at når vi kommer til boligspørgsmålene efter Nordisk Råd-ferien, så vil der blive en anden kant på forliget og muligvis andre deltagere — jeg håber, at der vil blive flere — og sådan kan man ikke på forhånd være sikker på at det kan være, som det har været siden 1966, hvor det enten var

S-SF eller VKR. Det er det, tror jeg, statsministeren har ment giver det enkelte medlem en øget indflydelse, at der hele tiden er chance for at blive deltager i et forlig, og det har der ikke været i de sidste 8 år. Jeg kan kun opfordre til, at så mange som muligt vil medvirke til, at såvel forligenes deltagerantal som partier vil være skiftende.

Om forliget endnu dette, at så vidt jeg har hørt efter, og jeg har virkelig gjort mig umage, er der ikke nogen, der har nævnt, og mange har direkte overset, at denne omkostningsdæmpende foranstaltning tjener ikke mindst eksportindustrien til gavn og bidrager dermed til at øge Danmarks konkurrenceevne. Jeg har hørt og læst lidt om, at nogle har ment, at der i dette skulle ligge en overtrædelse af Romtraktatens bestemmelser. Jeg har ikke checket det, det går jeg ud fra er sket fra regeringens side, og jeg er ganske ubekymret i så henseende, for selv hvis det skulle være tilfældet, er det en lille overtrædelse i forhold til, hvad mange store EF-partnere tillader sig af overtrædelser fra tid til anden, men det er en kendsgerning, at når dette lovforslag er vedtaget, vil vor eksportindustri konkurrenceevne være væsentligt forbedret, og det kan dog ikke være helt ligegyldigt i den samlede økonomiske sammenhæng.

Og så til slut: der hakkes fra yderste venstre og fra yderste højre lige indædt på dette forlig. Det er ikke et bevis på, at det er godt, som det er, og at det ikke kunne have været bedre, men det er et bevis på én ting: at det er en tilnærmelse til en centrumspolitik, og det er klart, at når man står i centrum, får man knubs og blå mærker både på venstre og højre skulder. Det får man altså også i dette tilfælde, men vor tilslutning er ikke et carte blanche og et søvngængeragtigt frikort til de to store partier, der bærer forliget, men det er et velovervejede politisk skridt for at vise en ny stil, en ny konstellation og nye muligheder, som jeg anbefaler alle partier at have øjnene åbne for i fremtiden.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om to enkeltheder og derefter fremsætte nogle generelle betragtninger.

Den første bemærkning er den, at jeg i